

8.

ZUŠkoviny

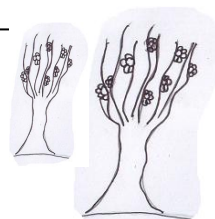
Dr. Hutavýho

číslo
VI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř
vychází 2. dubna 2012 jako inspirace k jarnímu úklidu

Úvodník

Co mohu udělat jako rodič? Mohu toho udělat hodně...

Před pár dny jsem potkala mastný papír, tedy lépe řečeno od něčeho zašpiněný. Asi bych si ho ani nevšimla, proklušu po chodníku ke dveřím ZUŠky s hlavou plnou starostí... Když moje dítě vykřikne: „Hele, igelitka!“ Poletovala si – krasavice z jednoho jaroměřského marketu – jen tak vzduchem nad rakytníkem řešetlákovitým, jako papírový drak nad podzimní loukou. Igelitka se smála na celé kolo a volala na ušpiněný papír omotaný kolem tulipánu: „Zvedni se, špíno umaštěná, a poleť se mnou...!“ „Se mi tak chcee, povětrnice děravá“, odsekl papír. „Jen co foukne trošku víc, přivalím se za vámi!“ ozvalo se z kamínků pod okny. Flaška od toho nejlepšího nápoje se snažila rozkutálet se směrem k igelitové tašce. Hbité dítě doběhlo tašku, moje ruce zvedly papír a flaška se nám přikutálela vstříct. Pomohli jsme jim rychleji doběhnout do svého cíle... A oharek od cigarety, smrdící pod kdouloní u vrátek zavolal slabě: „Já bych tam chtěl taky!“

...třeba stále opakovat a učit své dítě, že smetí patří do koše!!!

Anna Holínská

Nastal duben a je tu další vydání našich Zuškovin. Kruté, jak je čas neúprosný. Abych tak řekl, březen byla jízda na mopedu, co si připraví duben? Kolejová doprava vlakem? Jestli se vám bude zdát, milí čtenáři, že píšu rychle, tak se nezlobte a také čtěte rychle. Doba si vyžaduje zvýšeného tempa. Kam se uschoval klid a pohoda? Očekávám, že přijdou až se začátkem července. Takže se usadte, vyjíždíme!

Napravo je možno vidět duhu, zde je déšť, to co se vám jeví, jako paprsky slunce teď náhle kryje mrak. Létající kuličky, které bubnují do našeho vagonu, se nazývají kroupy a zde je opět slunce. Míhotání u levého okna? Jen ptactvo. Kolem je všechno rozmazané, jako některé malby od Moneta, jelikož se dopravujeme tak rychle. Modrá řeka, zelené pastviny, lesy, tohle nepoznám, město, červená, hnědá, žlutá. Cože, chcete zastavit, dělá se vám špatně? Takhle to ale nefunguje, musíte se zdržet, dokud se neobjeví cílová stanice. Že se vám to nelíbí? Dýchejte. Vydržte. Sám jste si nastoupil, pane, musíte nejdřív dorazit do stanice. Zastavit na nejbližší zastávce? A vzít za záchranou brzdu byste náhodou nechtěl? Seberte se, zvládnete to. Byla to jen vaše volba. Nekoukejte jen pořád z okna, jak všechno mizí a ztrácí se. Užijte si tu jízdu a to, co máte možnost vnímat, podruhé už takové barvy nebudou. Budou jiné a jinak zvláště krásné. Cestujte prostě s radostí.

Mattěj

Z notesu pana ředitele

Pohled z okna ředitelny na probouzející se „Šporkovu“ zahrádku před školou mně dodává sílu a naplňuje radostí. Tu v poslední době ještě obrovsky zvětšily úspěchy žáků naší školy v krajských kolech soutěží ZUŠ ve hře na dechové nástroje, které proběhly 20. a 21. března v Jičíně. Už jen samotný fakt, že za naši školu postoupilo do krajského kola 10 soutěžících, byl nebyvalým úspěchem. Ale výsledky jsou nakonec ještě senzačnější! Jedno 3. místo, tři 2. místa a 6 prvních míst! Co je ale úplně fantastické, jsou dva postupy do celostátního kola. To je pro ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři historický úspěch! Všem soutěžícím patří obrovský dík za reprezentaci školy, za předvedení výsledků své práce, práce učitelů a korepetitorů, kterým patří rovněž zasloužené poděkování. Oběma postupujícím - Lucii Pozůstalové (flétna) a Adamu Mojžíšovi (saxofon) ze třídy Martina Brunnera držíme palce do ústředního kola, které proběhne v Kladně 3. – 6. května.

A ještě ke třem větším akcím, které nás v dubnu čekají. Ve dnech 1. až 8. dubna odcestuje skupina šesti žáků společně s paní učitelkou Nikolou Prokopovou do tureckého Denizli na mezinárodní projekt „The Job You Choose is You!“ Je to zatím nejdále, kam se naše škola „dostala“ a účast v takovém projektu je určitě prestižní, ale také velmi náročná. Proto celé „Šporkovské“ výpravě držíme palce. Na report z jejich cesty se můžete těšit na stránkách školy a v dalším čísle ZUŠkovin.

Ve spolupráci s řezbářem panem Janem Paďourem naše škola vyhlásila **Soutěž návrhů na vytvoření dřevěných soch. Jde o zajímavý projekt pana řezbáře, který postupně vytvoří na území Jaroměře sérii dřevěných soch, vyřezaných přímo do pařezů, které zbudou po pokácených nemocných stromech nebo po stromech, u nichž hrozí pád. Jejich výška může být kolem 2 metrů s průměrem od půl metru výš. Tomu je nutné návrh sochy -plastiky přizpůsobit. Návrhy označené věkem a oborem, který v ZUŠ navštěvujete, vložte do krabice v přízemí. Tři nejlepší návrhy budou oceněny a výherní návrh bude realizován na určeném místě. Tak pokud chcete, aby vaše socha zdobila Jaroměř, neváhejte a dejte se do práce.** Uzávěrka soutěže je 30. 4. 2012.

A do třetice. Dne 12. dubna vysadíme v Masarykových sadech v Jaroměři „Šporkův buk“. Jak už víte z webových stránek školy nebo ze stránek ZUŠkovin, buk byl pro Františka Antonína jakýmsi „rodinným“ stromem. Jednak pro svou vytrvalost, pevnost a hlavně proto, že se oba jmenují stejně. Buk, latinsky fagus, psáno dle dobových zvyklostí FAGVS je zkratkou Šporkova jména – Franz Anton Graf Von Sporck. Přijďte se podívat 12. 4. v 16 hodin do Masarykových sadů v Jaroměři. Vlastimil Kovář

Děkujeme těmto firmám:

AGRO Jaroměř s. r. o. za příspěvek na nákup dřevěné altové flétny

a

Rath žárotechnika spol. s. r. o. za dar na nákup a realizaci výsadby „Šporkova buku“

ADVANCED PLANNING VISIT – PŘÍPRAVNÉ SETKÁNÍ

"The Job You Choose is You!"

Akköy S.A.K.O.T.M.L. - Denizli, 20-22/02/2012

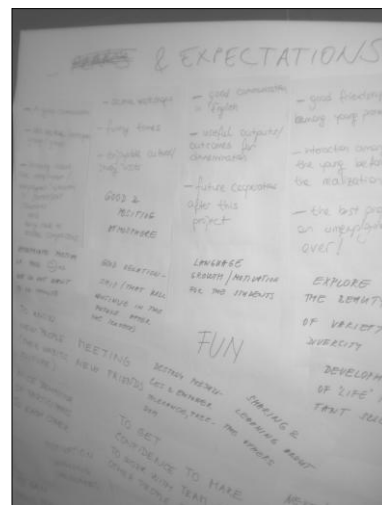
Měsíc před konáním mezinárodní výměny mládeže se vedoucí jednotlivých skupin z partnerských organizací setkaly v Denizli / Turecko k probrání nejdůležitějších otázek týkající se projektu. Pořádající organizace z Akköy S.A.K.O.T.M.L., Denizli v čele s Kupse Uzun, hostila partnery ze Slovenské republiky – Zuzanu Klačkovou (ACTIVE ENGLISH CLUB) a České republiky – Nikolu Prokopovou (KOLEGIUM HRABĚTE F.A. ŠPORKA). Vedoucí slovenské skupiny, bohužel z časových důvodů nemohla dorazit.

Během setkání jsme probíraly plán denních aktivit, cíle projektu, naše očekávání i možné problémy, zejména záležitosti bezpečnosti. Prošli jsem si školu a setkaly se s panem ředitelem. Podnikly jsme cestu do blízkého Pamukkale.

Šest účastníků a jeden vedoucí skupiny z každé země přijedou do Denizli 1. dubna 2012. Mladí lidé z různých zemí budou mít během projektu možnost setkat se se stejně starými lidmi a diskutovat a porovnávat nezaměstnanost a pracovní příležitosti v jejich zemích. Projekt bude oficiálně končit 8. dubna 2012.

Českou republiku budou zastupovat Petra Nováková, Monika Němečková, Anna Flegrová, Jakub Maksymov a Denis Horký.

Nikola Prokopová

Z přípravného setkání

Literární šatna slouží

Jelikož nejsme místní, strávíme, já i mé děti, dost hodin čekáním v ZUŠce, když výuka nenavazuje, nejede zrovna autobus, chystá se vystoupení apod. A nejsme sami. Vhodné prostory pro překlenutí takových mezičasu potřebuje víc dětí i rodičů nebo prarodičů. Jistě si mnozí vzpomenou na bouři nevole, kterou v minulém školním roce způsobilo zrušení původní, celkem pohodlné a vyhovující šatny. Všichni jsme se tehdy děsili, že zůstane u dvou komůrek a úzké chodbičky, kde se člověk, popravdě řečeno, s bídou otočí, když na věšáku visí zimní bundy. Zpřístupnění zadní místnosti, to už byl pokrok. Ale že by se tam, do ponurého kouta, do šera a na rudé koženkové židličky člověk moc těšil, to tedy ne. Proto jsem velmi uvítala změnu, která nastala po otevření literární šatny. Lepší osvětlení, skříňky s knihami a vylepšená křesílka, to vše už samo o sobě vytvoří útulnou místnost. A originální výzdoba, která možná někoho zarazila?

Ta nám dává jasně vědět:

Jsme v umělecké škole, kde tvoří šikovní učitelé s šikovnými dětmi, kde lidé mají nápady a nebojí se je vyzkoušet. Takové zdánlivě obyčejné malování po zdi – umím si dobře představit, jak bylo pracné a také trochu „o nervy“ s dětmi. Přece jen, pokažený papír se zahodí a je to... A textilní i další doplňky, to také jistě bylo náročné. Myslím si, že je dobře, že výzdoba je tematická. Umožnila žákům seznámit se s trochou historie, která se mísí s legendou. Upozornila nejen žáky na osobnost spisovatele Viktora Dyka a jeho dílo Krysař, které nás vede k hlubšímu zamyšlení nad stále platnými otázkami v našem životě.

No a pro ty, kdo nemají rádi hlodavce, je tu povzbudivá zpráva. Výzdobu bude jistě možné po nějaké době obměňovat, volit další náměty. A to je právě krásné a podnětné. Tradice literární šatny se narodila a za to patří díky všem, kteří se na tom podíleli. Nerada bych na někoho zapomněla, ale jmenovat budu snad alespoň paní učitelky Semerákovou a Holasovou.

Zuzana Kazmirowská

Bylo – Nebylo

Jak jsme shlédli Amadea

Naše výletní zušková trojice já, kolegyně Radka Morávková a Martina Zemková, vyrazila v pátek 9. března se skupinkou dvaceti žáků naší školy na další poznávací zájezd. Cesta směřovala opět do Pardubic, tentokrát do Městského divadla. Shlédli jsme 52. reprízu nejméně úspěšného divadelního představení za rok 2010 - 2011 „AMADEUS“ Petera Schaffera, v překladu Martina Hilského a pod režisérským vedením Michala Taranta. V hlavních rolích excelovali herci pardubického divadla Ladislav Špiner, držitel ceny Thálie za rok 2011 pro herce do 33 let v roli W. A. Mozarta a Josefa Vránu v roli A. Salieriho. Během působivého tříhodinového představení, protkaného nádhernou Mozartovou hudbou v živém provedení, bylo v hledišti absolutní ticho. To umocňovalo atmosféru, která některé dojala a některým pootevřela ústa údivem. Myslím, že nejsem sama, kdo se těšíme na další poznávací výjezd za kulturou. Několik slov organizátorky:

Dovoluji si poděkovat milým kolegyním Mgr.Radce Morávkové a dipl.um.Martině Zemkové za bezvadnou pedagogickou pomoc. Děkuji žákům naší ZUŠky za skutečně vzorné chování, přestože většina našich žáků byla nejmladšími návštěvníky divadla. Celé naší výletní trojici dělá velikou radost pozorovat, jak se v našich žácích obohacuje kulturní a společenská stránka jejich osobnosti. Mgr. Markéta Kočí

www.vcd.cz

Předváděčka dramatařů

Byla to středa, 14. března, kdy se konala tradiční Předváděčka dramatařů. Taková Předváděčka to není jen tak, to je pořádná věc. V učebně LDO vždy s napětím očekávána. Její datum se každoročně nezadržitelně blíží a představení se dodělávají. Nebo ne? Dost často, jak jsme se letos mohli přesvědčit, se takové představení dodělá až na podiu, před obecnstvem. A to je dobře. To pak bývá nezapomenutelné pro herce i diváka. Letos jsme mohli shlédnout ukázky a výsledky práce všech ročníků literárně-dramatického oboru. Celý program byl proložen jednotlivými výstupy recitátorů. Všichni si vedli dobře, rodiče se usmívali a tleskali, všechno bylo fajn. Tak zase za rok, s novými představeními, novým shonem a novou trémou. Ga

Soubor ...pořád ne! hraje „Divné jméno“

„O Budulínkovi“ (1. a 2. ročník)

Mimořádný výkon našich hráčů ve hře na dechové nástroje v krajském kole

V úterý a ve středu 20. a 21. března proběhla v Jičíně krajská kola soutěže základních uměleckých škol ve hře na dechové nástroje. Do tohoto kola z naší ZUŠky postoupilo úspěšných deset soutěžících. Lucie Pozůstalová hrající na flétnu a Adam Mojžíš na saxofon ze třídy pana učitele Martina Brunnera postupují do celostátního kola, které proběhne v květnu v Kladně.

A co na svůj výkon říká Adam Mojžíš? „Hrálo se mi skvěle, s doprovodem pana ředitele na klavír fakt dobře. Sál, atmosféra, prostředí, skvělý!“ **Jak ses při hře cítil?** „Nevím, tak normálně jako při každém koncertě (úsměv).“ **A co na svůj postup říkáš?** „Vůbec jsem to nečekal a jsem rád, že jsem se tam dostal. Nepočítal jsem ani s krajem.“ Takže Adamu Mojžíšovi i Luce Pozůstalové držíme palce a přejeme co nejvydařenější výkon v celostátním kole!

Petr

Výsledky čtete v rubrice ...zvítězili jsme! pozn. redakce)

Malé dvě měly úspěch v Praze, v Divadle v Celetné, kde hrály svou inscenaci „Pohádka o veliké řepě“ a reprezentovaly naši ZUŠku na přehlídce ke Světovému dni divadla pro děti a mládež!

Zpráva z cesty:

Malé dvě byly v Praze,
měly se tam velmi blaze.
Prošly jsme si Karlův most,
lidí tam však bylo dost.

Koupily jsme si zmrzlinu
a jedly jsme ji ve stínu.
Sochy na nás koukaly,
Že jim dáme, doufaly.

Pohádku jsme odehrály,
lidí nám pak zatleskali.
Vůbec jsme se nepřekleky
slzy smíchu dětem tekly.

Škoda že jsi nejela,
moc by sis to užila.
V pondělí tě uvidíme
a všechno ti vypovíme.

Nemohla jsem, z vážných rodinných důvodů, a chci moc poděkovat paní Radce Morávkové, že mne tak skvěle zastoupila a s holkama Prahu navštívila. Děkuji. Jarka Holasová

První letošní velká premiéra v dramataku

V pátek 23. března jsem přišla do ZUŠky ze souboru první, protože jsem měla na starost závěrečné úpravy na loutkách. Když konečně dorazila Monika, vracela se z týdenního pobytu v Anglii, začalo se tvrdě zkoušet a tvrdě se zkoušelo asi až do jedné hodiny po půlnoci. Ticho v ZUŠce ale nezůstalo dlouho, v sobotu se po krátkých přestávkách zkoušelo až do pěti a pak už jen připravit na začátek a počkat na publikum. A byla to premiéra, jak má být, s dávkou nervozity i smíchu. A nakonec jsme já s Monikou dostaly krásnou růži s knížkou a papírem, na kterém stálo „ukončila absolventským představením ‚Hotel‘ druhý cyklus literárně-dramatického oboru“. Tak příští týden na Audimaforu! Čáj a mejte se. Pijavka

Audimafor je krajská postupová přehlídka studentského a experimentujícího divadla a divadla poesie, která bude-byla v Hradci Králové v divadle Drak. (pozn. redakce)

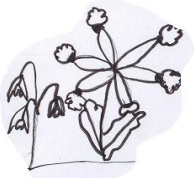
obědová pauza „na zahrádce“ před Šporkou

Tvůrčí dílna Miloše Dvořáčka jr.

Ve dnech 26. a 27. března od 16:00 do 19:00 se uskutečnila tvůrčí dílna Miloše Dvořáčka jr. Na úvod bych řekla, že to bylo opravdu super. Bylo toho tolik, že by se mi to nevešlo ani do ZUŠkovin. V obou dnech nás pan Dvořáček jr. přivítal a ve stručnosti nám řekl, co tak asi budeme dělat, a hned poté jsme šli na to. Nejprve nám hrál na bubny (jde mu to opravdu skvěle) a poté nám řekl trochu teorie. Potom jsme začali zkoušet nějaké rytmy na své nástroje, a když každý věděl, co máme hrát, tak jsme spustili. Randál to sice byl, ale docela poslouchatelný. On do toho hrál na bubny a zpíval. A potom přišel, pro některé, vrchol celé dílny: pan Dvořáček jr. vytáhl Kalimbu. Asi se ptáte co je Kalimba? Já to nedovedu pořádně vysvětlit, ale pokusím se. Kalimba je krabička zhruba o velikosti sešitu A5 má ozvučnici, ve které se všechno zesiluje. Ale co se zesiluje? Na Kalimbě jsou takové placaté kovové tyčky, které vydávají opravdu senzační zvuk, a hraje se na ni palcem. Když se na ni hraje dlouho, tak bolí prsty, jako když hraje na kytaru, než vám ztvrdnou polštářky. Pochází z Afriky a hrají na ni spíše ženy. Muži dávají přednost bubnům. Kalimbu když poprvé uslyšíte, tak si budete myslet, že pochází z Číny. Pravda je, že i v Číně se na ni hraje. To byste museli slyšet. Takhle vám ten zvuk nedokážu tak dobře vysvětlit. Pak každý individuálně měl zahrát to, co na svůj nástroj nejráději hraje a jednou s Kalimbou. A na druhý den jsme si měli vymyslet nějaké přání, které bychom si chtěli z dílny odnést. Co přesně zaznělo, si nepamatuji, ale vím, že to nejčastější bylo, vědět jak funguje, nebo jak se hraje na Kalimbu. A nakonec jsme měli zahrát ten rytmus, který se nám za celou dílnu nejvíce líbil nebo nejlépe hrál. Potom jsme se všichni se všemi rozloučili a šli domů. Mně se to opravdu moc líbilo a bylo by prima, kdyby se tato dílna ještě někdy opakovala.

čaBMA

Představujeme...vzdělávací výlety s Markétou Kočí, učitelkou hudební nauky

Díky Tobě se žáci dostávají na krásné akce. Jak tě to napadlo a jak se „projet“ mimoškolního vzdělávání jmenuje?

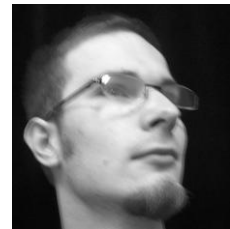
Klaním se k myšlence Jana Amose Komenského „Škola hrou“, kdy žáci mnohdy v zápalu nějaké hry, soutěže, kvízu, doplňovačky (zaměřené na probírané učivo) si ani neuvědomí, že se vlastně učí a pracují s novými poznatky. Takto se snažím vyučovat poměrně nezázivnou, avšak důležitou součástí hudebního vzdělání na naší škole. K tomuto přesvědčení přispěla až přílišná aktivita našeho Honzika, kdy od jeho tří let jsme navštěvovali veškeré možné divadelní a hudební představení. Viděla jsem, jak se v tomto směru rozvíjí, jak některé věci chápe téměř automaticky. Se svými žáky se setkávám jednou týdně na 45 minut, proto na začátku každé hodiny si několik minut vyprávíme, jak kdo prožil víkend, co pěkného shlédli, co by mohl kamarádům doporučit, na co se případně těší. Během těch pár minut se školní atmosféra promění v příjemné setkání lidí se stejným zájmem. Vzhledem k tomu, že někteří žáci nebyli v životě ve velkém divadle, že neviděli hrát orchestr s dirigentem nebo že nebyli v Praze, přišlo mi líto. Říkala jsem si, že je škoda, že to, co prožíváme my, mohli bychom zažít ve větší skupině. Nehledě na to, že některá představení jsou koncipována pouze pro školy, nikoliv pro veřejnost. Po několika akcích jsem zjistila, jak úžasné vztahy mezi dětmi výletních skupin vznikají, jak se někteří těší na každý nový poznávací zájezd, jak dokážou ve skupině o daném představení hovořit, konfrontovat s jinými svými zážitky, jak si rozšiřují hudebně – kulturní přehled, jak si rozvíjí svoji osobnost. Toto mi dělá velkou radost, a proto to také dělám. Projekt speciální název zatím nemá. **Kde všude jste už byli a kam se ještě chystáte?**

Navštívili jsme akci nazvanou Vánoce a Advent na Veselém kopci, která pojednávala o zpěvech a zvycích v dřívějších dobách. Navštívili jsme Prahu, uskutečnili jsme prohlídku po České Televizi, kde jsme mohli být i součástí natáčení Kouzelné školky, prošli Vyšehrad a Vyšehradský hřbitov. Shlédli jsme vzdělávací pořad pro školy „Od pravěku k renesanci“, kdy herci i hudebníci poutavou formou představili dětem dobu a hudební nástroje v různých obdobích až po renesanci. Byli jsme ve Filharmonii v Hradci Králové, která hrála rockové skladby. Naposledy jsme navštívili tříhodinové hudebně-divadelní představení Amadeus ve velkém sále Východočeského divadla v Pardubicích.

V polovině května nás čekají prohlídky budov Národního divadla a Státní opery v Praze, chystáme se na prohlídku zvonkohry v Žirči a prohlídku Muzea hudby v Praze. **Jaký je o akce zájem?** Zájem o vzdělávací akce je poměrně velký. Samozřejmě všechny děti ze všech oborů jsou na naše akce srdečně zvány.

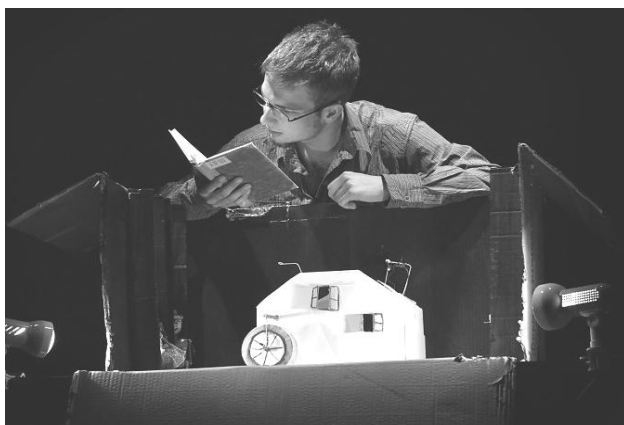
Přišel jsem...Jakub Maksymov

Pamatuješ si, kdy jsi přišel poprvé do ZUŠ v Jaroměři? Pamatuji, bylo to ve středu, bylo mi šest a přivedla mě maminka. A bylo to do té staré ZUŠky nahoře, na Husovce, do dramataku. Vůbec jsem nevěděl, co mám čekat. A tam jsem viděl takovou zvláštní, malou paní...fakt jsem tam nechtěl. A za tu hodinu a půl, co si tam s námi ta paní hrála a povídala, mě to začalo bavit, a tak jsem si řekl, že to zkusím a už to letos zkusím třinácti let. **Máš nějakou utkvělou vzpomínku?** Mám, jak jsem nechtěl vystupovat před lidmi v pyžamu. Styděl jsem se a chápal to jako potupu. Bylo to adventní vystoupení v Muzeu a my byli děti, které se ráno probudily a koukaly, jak „přijel Martin na bílém koni“... Potom jsem to pyžamo měl ještě jednou při sólovce „Snídaně s E. Learem“.

Pamatuješ se na tvoje první role? To byl Dědkovatý děda v Žirafi opeře, byl jsem nejmladší v nejstarším souboru a zároveň největší. Potom jsem hrál psa v adaptaci Werichovy pohádky „O statečném vrabci“ a přišlo pásmo z Learových limericků. Další rok jsme dělali „Trakař“, adaptaci pohádky O. Wilda Oddaný přítel a já se stal o zvukový plán inscenace, když bylo potřeba, aby někdo něco udělal, byl jsem to já. A v tom roce přišlo od Jarky zadání, že si každý musí udělat nějaký sólový kus. A protože jsem nechtěl recitovat, našel jsem si na netu pohádku, kterou jsme předělali na inscenaci „O Honzoj“ a vzniknul soubor jednoho herce Někdo. Inscenaci jsem hrál na Loutkářské Chrudimi a Dětské scéně v Trutnově a měla třicet repríz. **A jak to bylo dál?** To byl rok 2007 a já se zapojil do Jaroměřské lidové loutkářské konzervatoře, kterou vedl Karel Šefrna. A jak jsem hrál poprvé na Loutkářské Chrudimi, tak mě napadlo, že bych to mohl brát víc vážně...přišla motivace v pravý čas. Další rok jsme toho udělali hodně moc. Dokončili jsme inscenaci s konzervatoři „Srdce víc než noha“, a podařila se průlomová inscenace, podle mého dramaturgického výběru, se souborem Spolu, ale každý sám „O muži, který počítal šišky“ a udělal jsem první verzi „Ve dvě na hruškách“, kterou jsme hráli s Pavlem Holínským na Dětské scéně, ale vlastně zrála ještě další rok, byla dotažena a pod názvem „Ve dvě na hruškách II“ se hrála na Chrudimi, na Mladé scéně, na Šrámkově Písku, na Jiráskově Hronově a na festivalu Next wave a jako inspirativní představení na mezinárodním festivalu profesionálních loutkových divadel Spectaculo interesse v Ostravě. **A potom?** Potom se těžce znova začínalo...od té doby se vždycky těžko začíná něco nového. Přišla inscenace „Lípa“, adaptace Jiráskovy Lucerny. Hrála se na Mladé

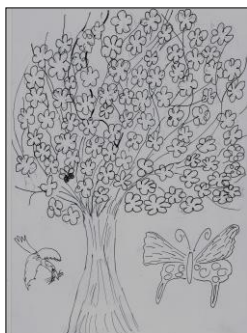
scéně a Loutkářské Chrudimi, kde získala cenu. V souboru začal vznikat „Labyrint podle Jana“, původně pro festival Theatrum Kuks. Po spojení zbytku rozpadlého „Spolu“ s Mojí pětkou se hrál na Chrudimi a získal doporučení na Wolkrův Prostějov, kde se nakonec nehrál. **A další rok?** Na řadu přišla moje první neloutková, herecká inscenace. Do souboru Někdo jsem přizval Moniku Němečkovou, Jeníka Holínského a Zdeňka Rybu. Byl to „Darrell Standing“ podle románu J. Londona „Tulák po hvězdách“. To byla moje srdcová knížka a měl jsem touhu se do ní pustit a poprat se s ní. Tak jsme se do toho prání s Jarkou pustili. Inscenace se hrála a byla oceněna za inscenační uchopení na Mladé scéně v Ústí nad Orlicí, potom se hrála v Náchodě a v Karlových Varech... **A letos?** V letošním roce pracujeme na předloze povídky T. Manna Zaměněné hlavy a pod názvem „Kálí, namó, namá“ ji uvedeme na krajských přehlídkách. Se souborem Mikrle se letos zabýváme maňáskovou rakvičkárnou, za dvoudenní soustředění v srpnu jsme vymysleli a nazkoušeli první verzi pro Theatrum Kuks a teď už máme druhou verzi rakvičkárny, propracovanější, delší a právě bude mít-měla premiéru. **A příští rok?** Opouštím Jaroměř. Hlásím se na obor dramaturgie a režie v netradičních prostorech na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU anebo na jadernou fyziku v Praze... **Co ti daly LDO a ZUŠ F. A. Šporka?** ZUŠ F. A. Šporka a především LDO mi vždy poskytovaly úžasné zážemí. Je to v podstatě druhý domov. Druhdy jsem přemýšlel, zda skutečně až druhý... Nelze spočítat čas, který jsem tady strávil. A byly to příjemné hodiny, dny, noci... ZUŠ F. A. Šporka a především LDO mi daly spoustu příležitostí i věcí do života: určitý (alternativní)

způsob dívání se na svět, možnost tvořit v příznivých podmínkách, protože lidé si tu navzájem fandí, možnost účastnit se mezinárodních projektů, trpělivou výchovu... Bylo do mne investováno nemálo sil a času a já si toho nesmírně vážím. V ZUŠ F. A. Šporka a především potom v LDO, jsem potkal spoustu lidí, se spoustou se spřátelil a bez několika z nich bych se asi už vůbec neobešel (je to Jarka Holasová a soubor Mikrle - letos se tak jmenuje). Bylo by mi bez nich podstatně smutněji. **Zlom vaz v té Praze!** Jé

v inscenaci „Lípa“

viděli jsme...

...Pýchu...

...Hněv...

...Závist...

...Obžerství.

Poznali jste názvy n.....í? Odhalili jste, kdo mezi nimi chybí? Snažte se, pozorujte a pište!

zvítězili jsme!

Panenko pro UNICEF. Nejkrásnější panenku vybrala výtvarná porota. Vítězskou panenku ušila Aneta Kutíková. Blahopřejeme! Panenka se zúčastní internetového hlasování Českého rozhlasu.

S dalšími panenkami vás seznámíme v dalších číslech. Všechny budou předány organizaci UNICEF k adopci. www.unicef.cz

Soutěž pro Vás: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“!

Nejpovedenější nápady odměníme. Pište a vhažujte do poštovní schránky Dr. Hutavému nebo mailujte na dr.hutavy@seznam.cz do 20. dubna (uzávěrka květnového čísla)

Co říká nebo na co myslí panenka, která, když ji někdo adoptuje, zachrání život dítěte?

He he hepčík! Ztráty a nálezy!
Hepčík! Tam by mohlo být
moje ztracené zdraví! Hepčík!

Vítězná myšlenka je od Martina Kazmirowského. Blahopřejeme! Odměna ho čeká v redakci.

Výsledky krajského kola soutěže ZUŠ

1.místo s postupem do ústředního kola : Lucie Pozůstalová, Adam Mojžíš
BLAHOPŘEJEME! A úspěch v Kladně vinšujeme!

1.místo: Petr Prokeš, Květoslav Hájek, Jiří Pilař, Barbora Maksymovová

2. místo: Zdeňka Horáčková, Antonín Ott, Martin Krebs, Martin Kazmirowski

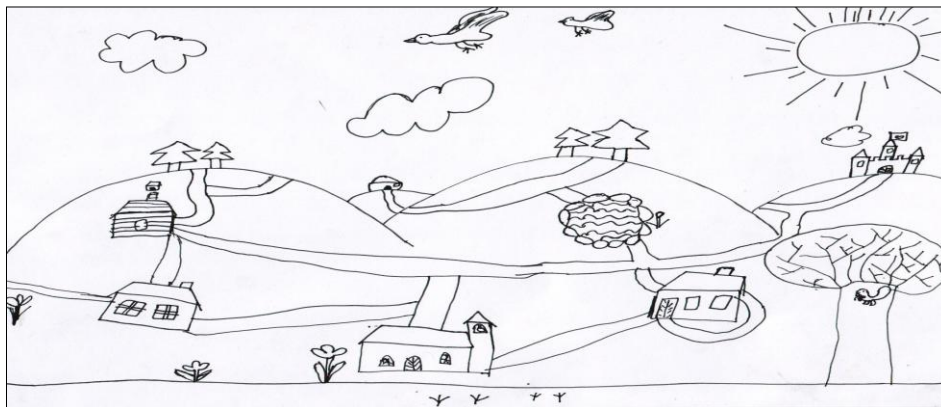
3. místo: Marek Kohl Děkujeme! Děkujeme! Děkujeme! Děkujeme!

Výsledky okresního kola Dětské scény – sóloví recitátoři

Postup do krajského kola: Anna Vitvarová, Debora Kratochvílová, Markéta Pourová

Čestné uznání: Martin Karban, Barbora Maksymovová

Natálie Hölllová, žákyně výtvarného oboru, získala 1. místo v okresním kole výtvarné soutěže „Ovoce na zahrádce“, pořádané ÚS ČZS v Náchodě. Blahopřejeme!

Obrazky do dubnového čísla nakreslili: Jana Havlíková, Jitka Nýčová, Eva Šrytrová

Fotografie zapůjčili: N. Prokopová, I. Karbanová, V. Kovář, I. Mičkal, Jé a www.vcd.cz

Rubriku **ŠATNA** a úkoly do ní najdete z druhé strany měsíčního programu.

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

8. číslo vychází 2. dubna 2012 jako inspirace k jarnímu úklidu

redakční rada: Já-kub (Jakub Maksymov), Petř (Petr Hrudka), Tzjvvk (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),

čaBMa (Barbora Maksymovová), úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí),

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)